

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/430/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413200739
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5413200739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., so sídlom Žabotova 2/B, Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporcovi: U. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, t. č. bytom A. X. XXXX/XX-XX, T. O., v konaní o zaplatenie 229,83 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 4C/24/2013-81 zo dňa 13. júna 2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v zostávajúcej časti žalobu zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania, potvrdzuje.

V ostatnej časti, ktorá odvolaním účastníkov napadnutá nebola, ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 135,15 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 4.6.2009 do zaplatenia. V ostatnej časti návrh zamietol a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Dospel k záveru, že odporca počas platnosti zmluvy prečerpал sumu vo výške 135,15 Eur predstavujúcu nepovolený debetný zostatok, a preto súd v tejto časti návrhu vyhovel. Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 94,68 Eur ako sankčného úroku z omeškania, pričom súd v tejto časti návrh zamietol, nakoľko takáto suma bola nepreskúmateľná a navrhovateľ nepreukázal jej oprávnenosť. Podľa názoru súdu obaja účastníci mali v konaní pomerný úspech, a preto im náhradu trov nepriznal.

V zákonnej lehote proti rozsudku okresného súdu doručil odvolanie navrhovateľ, čo do výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku jeho návrh zamietol. Poukazoval na čl. III. bod 23 VOP s tým, že ak účet odporcu dosiahne debetný (záporný) zostatok, je navrhovateľ oprávnený účtovať si sankčný poplatok, ktorého výška je stanovená podľa príslušného sadzobníka poplatkov, ktorý navrhovateľ zverejňuje spôsobom uvedeným v čl. I. bod 7 VOP. Podľa sadzobníka poplatkov navrhovateľa sankčná úroková sadzba predstavuje 20 % ročne odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku do zaplatenia. Pokiaľ okresný súd jeho návrh v časti zamietol, mal za to, že postupoval v rozpore nielen s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ale i s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým jeho nárok vo zvyšku zamietol, zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako správny potvrdil. V ostatnej časti, ktorá odvolaním účastníkov napadnutá nebola, ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacía zásada. Prejednacía zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (viď § 120 ods. 1 O.s.p.). Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. V prípade, ak účastník si nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci.

Pokiaľ navrhovateľ nárok na zaplatenie sankčného poplatku odvodzoval od príslušného sadzobníka poplatkov, podľa ktorého mu patrilo 20 % ročne z povoleného prečerpania na osobnom účte, krajský súd považoval za potrebné uviesť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu uvedené sankčné úroky prináležali i za obdobie pred odstúpením navrhovateľa od zmluvy uzatvorenej s odporcom, teda pred dátumom 3. 6. 2009. Pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať zmluvný sankčný úrok, je potrebné uviesť, že zmluvný úrok je odplata za užívanie požičanej istiny, je splatný so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru, pričom zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po splatnosti nezaplateného debetného zostatku sa úročí istina úveru do zaplatenia. Do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti. Navyiac, uvedený záver vyplýva i z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti, nakoľko veriteľ finančné prostriedky po lehote splatnosti neposkytuje.

Po vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach, krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, nevyčíslil a ani z obsahu spisu krajský súd nezistil, že by mu účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním navrhovateľa vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.